

РЕШЕНИЕ

№ 4630

гр. София, 09.07.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 38 състав, в публично заседание на 04.07.2018 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Красимира Савова, като разгледа дело номер **12178** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.156-161 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК) и чл. 226 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), приложим във връзка с §2 от ДР на ДОПК.

Образувано е във връзка с Решение №13247 от 06.12.2016г. на Върховния административен съд (ВАС) по адм.д.№10130/2015г., с което се връща за ново разглеждане жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], срещу Ревизионен акт № 21910009203 / 12.12.2011г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., в частта му на установения резултат по Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчни периоди от 01.06.2009г. до 31.05.2010г., потвърден с Решение №1306/04.06.2012 г. на Директор Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

Жалбоподателят [фирма] оспорва ревизионния акт в посочената част като незаконосъобразен, считайки че е съставен в нарушение на ЗДДС и ДОПК, изразяващи се в необсъждане на доказателствата. Привежда доводи за документална обосновааност на доставките като представя допълнително доказателства. Счита, че неправилно ревизиращият орган не признава доставките за реално извършени, като не отчита последващата реализация на стоките. В хода на съдебното производство жалбата се поддържа чрез процесуален представител - адв. Т.. Счита жалбата за основателна въз основа на допълнително събраните

доказателства в хода на съдебното производство - ревизионни актове на доставчиците, отчетност по ЗДДС. Претендира разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. пледира за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

СЪДЪТ приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

По отношение на ревизионното производство

Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1004961/14.06.2010 г., изменена със Заповед № 1007978/23.09.2010 г., изменена със Заповед № 1009203/28.10.2010 г., издадени от Д. В. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии” дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., с които е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за корпоративно подоходно облагане (ЗКПО) за периодите от 09.09.2008 г. до 31.12.2009 г. и по ЗДДС за данъчните периоди от 09.10.2008 г. до 31.05.2010 г. Функциите на компетентен орган да издава ЗВР са възложени на Д. Я. със Заповед №РД-01-6 от 04.01.2010г. на директора на ТД на НАП.

В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е издаден Ревизионен доклад (РД) № 1009203/11.02.2011 г. Задълженото лице не се е възползвало от правата си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и не е подало възражение срещу констатациите в РД.

След приключване на ревизионното производство е издаден Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/12.12.2011 г. от старши инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган (З.) № 1009203/07.11.2011г., издадена от органа, възложил ревизията. С ревизионния акт на [фирма] не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 984 036,61 лв. за данъчни периоди от 01.06.2009 г. до 31.05.2010 г. на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС по доставки на течни горива и съответните лихви забава.

Ревизиращият екип не е приел представените фактури като основание за упражняване на това право. Според ревизиращия екип не са налице реални доставки поради липса на съпътстващи документи за доставките на горивата, липса на кадрова и ресурсна обезпеченост, както и невъзможност да се проследи последваща реализация на горивата. Според ревизиращия екип дружеството симулира търговска дейност като префактурира доставки на течни горива без да е реален получател.

При обжалването по административен ред по-горестоящият орган е възприел изводите, направени в РА, поради което го е потвърдил.

По отношение на икономическата дейност на жалбоподателя

Установено е, че през ревизираните периоди дейността на дружеството е търговия с течни горива. В хода на ревизията управителят на дружеството е декларирал, че дружеството не притежава дълготрайни материални активи, не притежава складови помещения и транспортни средства. Посочил е, че извършва

търговия с горива на едро, които получава от контрагенти в страната. В цената, която заплаща на контрагентите си, е включен и транспортът. Съхранява горивото в цистерни до неговата последваща продажба. В писмено изявление до съда от 30.11.2012г. жалбоподателят е посочил, че транспортирането на горивата се е осъществявало от доставчиците му, с изключение на доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма], в търговските отношения с които жалбоподателят е трябвало сам да осигури транспорт.

Във връзка с това изявление и за доказване на ресурсна обезпеченост жалбоподателят е представил договор за наем от 01.10.2009 г. на транспортно средство „М.” и договор за наем от 01.10.2009 г. на цистерна „Р.”, сключени между него като наемател и [фирма] като наемодател. При извършената насрещната проверка на наемодателя е представена фактура № 112/08.04.2010 г. с предмет на доставката „наем съгласно договор”, със стойност 20 000,00 лв. и ДДС 4 000,00 лв. Органите по приходите са установили, че представената от наемодателя фактура не може да бъде свързана с представените договори, тъй като тя е издадена преди сключване на договорите - през м.04.2010 г, а договорите са сключени през м.10.2010 г. Жалбоподателят не представя пътни листи, товарителници и други доказателства за извършван транспорт с наетите превозни средства. Не са представени фактури за закупени горива и други разходи във връзка с използване на наетите транспортни средства. Ревизиращите органи са направили извод, че представените договори за наем на транспортни средства са антидатирани и съставени за целите на ревизията.

Във връзка с кадровата обезпеченост на жалбоподателя са представени три трудови договора, всички от 03.08.2009г., с които на длъжността шофьори са назначени лицата Й. К. В., П. Т. П. и Р. Г. А.. Трудовите им договори с жалбоподателя са прекратени съответно на 15.01.2010 г., 01.06.2010 г. и 19.07.2010 г., след което са назначени на длъжности „шофьори” в [фирма]. Установено е, че както управителят на дружеството Й. К. К., така и тримата назначени шофьори, до 01.08.2009г. са били в трудови правоотношения с доставчика [фирма]. Ревизиращите органи са направили извода, че се сключват „фиктивни трудови договори” с посочените физически лица, с цел доказване кадрова обезпеченост на дружествата.

В хода на ревизията, с оглед преценка реалността на изпълнените от дружеството доставки са извършени насрещни проверки на клиенти на ревизираното лице – [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК], [фирма] с ЕИК[ЕИК]. При извършените проверки е установено, че горивата по издадените от ревизираното лице фактури са получавани от неговите доставчици – [фирма], [фирма], [фирма]. С оглед констатациите, че жалбоподателят не притежава транспортни средства за транспортиране на горивото и наличие на складови бази, където същото да се съхранява, ревизиращите са достигнали до извода, че липсват реално извършени доставки и от страна на жалбоподателя към неговите получатели.

Административната преписка и всички събрани доказателства при първото разглеждане на делото са приобщени към настоящото производство. С определение на съда от 10.03.2014г. по адм.д.№7482/2012г. е указана доказателствената тежест на

страните и е дадена възможност за представяне на доказателства във връзка с Решение на Съда на Европейския съюз от 13 февруари 2014г. по приюдициално дело С-18/13 „М. П.“. Нови доказателства не са ангажирани от страните.

Съдът в настоящото производство констатира, че не са представени фактурите от следните доставчици: [фирма]; [фирма]; [фирма], [фирма] и [фирма], а от доставчика [фирма] липсва фактура № 1468/25.01.2010 г. С протоколно определение от 06.06.2018г. съдът определи на основание чл. 158, ал. 1 от ГПК краен срок за събиране на доказателства до 04.07.2018 г. и предупреди страните, че при непредставяне на тези доказателства, делото ще бъде изгледано без тях, като се приложи чл. 161 ГПК. В указания срок нито една от страните не представи посочените фактури.

При първото разглеждане на делото е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза относно счетоводното отразяване на процесните доставки, изготвено от вещото лице Е. П., което не е оспорено от страните и се цени от съда като добросъвестно и компетентно. Заключениеето на експерта е, че всички представени фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя. Констатациите на вещото лице ще бъдат изложени по-надолу при обсъждане на доставките поотделно.

В настоящото съдебно производство е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза относно проследяването на последващи продажби на доставените горива, изготвено от вещото лице В. П., което не е оспорено от страните и се цени от съда като добросъвестно и компетентно. Видно от заключението на вещото лице, основано на представената счетоводна отчетност, закупените горива са или напълно продадени, или в края на процесните периоди са останали налични малки количества. През 2009г. и 2010г. ревизираното дружество е получавало доставки на газ пропан бутан, евродизел, бензин Н95 и пропан бутан. Установимо е само, че горивата са продадени по фактури към други клиенти и към края на 2010 г. няма остатъци, освен 34,44 тона пропан бутан. Покупките от доставчиците не могат да бъдат ообвързани обаче с конкретни продажби към клиенти поради липсата на данни за заявени количества, транспорт, приемо-предавателни протоколи.

Жалбоподателят представя ревизионни актове, издадени на доставчиците му за процесния период. Ревизионните актове са неотнормими към настоящото производство, поради което съдът не следва да ги обсъжда.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

[фирма] е основният доставчик на жалбоподателя през ревизирания период като му е издал фактури, подробно описани в РД, с начислен ДДС общо в размер на 773 379,53 лв. Предмет на доставките са течни горива - газ пропан бутан, дизел и бензин А 95Н. Фактурите са придружени от акцизен данъчен документ, декларация за съответствието на качеството на течните горива, приемо-предавателни протоколи и товарителници. Транспортът е включен в цената на горивата. Сумите по фактурите са заплатени по банков и по касов път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им.

Доставчикът декларира, че ползва външен транспорт. Не са представени доказателства за транспортиране на горивата и за фактическото им предаване – номер на транспортното средство (камион, цистерна, влекач), име на шофьора, място

на предаване, лица, които са предали и съответно получили стоката.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК],

[фирма] е доставчик по фактури № [ЕГН]/01.07.2009 г. и № [ЕГН]/04.07.2009 г., с начислен ДДС общо в размер на 9 160,76 лв. и предмет на доставките стоки- газ пропан бутан. Сумите по фактурите са заплатени по банков и по касов път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им. В сумите по фактурите е включен транспорт и акциз. Жалбоподателят сочи, че доставените от [фирма] горива са транспортирани с транспорт на доставчика, но не представя съпътстващи документи. Управителят на [фирма] е представил обяснителна записка, в която е декларирал, че притежава две собствени газ и бензиностанции в [населено място] и в [населено място], както и собствени превозни средства, но горивото по процесните фактури е транспортирано с транспорт на получателя - [фирма]. Посочил е като предходен доставчик [фирма]. При извършената проверка на [фирма] като предходен доставчик на [фирма] са представени писмени документи – копия на фактури, приемо-предавателни протоколи /без подписи на лицата - приел и предал горивото/, спедиционен договор от 01.02.2009 г. между [фирма], в качеството му на доверител и [фирма], в качеството му на спедитор, договор за наем на недвижим имот между [фирма] – наемател и [фирма], платежни и счетоводни документи.

По отношение на доставчика [фирма], ЕИК[ЕИК],

Дружеството [фирма] е издало на жалбоподателя 7 бр. фактури, подробно изброени в констативната част на РД, с начислен ДДС общо в размер на 62 883,07 лв. и предмет на доставките стоки - газ пропан бутан, дизел и бензин А95Н. Описано е, че фактурите са придружени от приемо-предавателни протоколи, в които не са посочени лицата, които са приели и предали горивото, нито транспортното средство, нито мястото на предаване. Транспортът е включен в цената на горивата. Общата стойност на фактурите е 377 298.41 лв, от която по банков път е заплатена сумата 333 500 лв. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им.

При извършена насрещна проверката на доставчика (ИПДПОЗЛ изх. № 7255/04.08.2010 г.) не са представени писмени доказателства. Дадено е устно обяснение от представляващия дружеството И. Ш., която е заявила, че дружеството ѝ е прехвърлено с измама и не притежава никакви счетоводни и търговски документи.

Въпреки разпореждането на съда, фактурите не са представени нито с административната преписка, нито от жалбоподателя.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Дружеството е издало на жалбоподателя 6 бр. фактури, подробно изброени в мотивите на РД, с начислен ДДС общо в размер на 33 903,03 лв. и предмет на доставките стоки - газ пропан бутан, дизел и бензин А95Н. Сумите по фактурите са заплатени по банков път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им. В сумите по фактурите не е включен транспорт. Жалбоподателят декларира, че горивата са транспортирани с негов транспорт, но не представя съпътстващи документи.

При извършената насрещна проверка управителят на [фирма] е посочил, че стоките са натоварени от петролни бази на [фирма] и [фирма] с цистерни на клиента, с изключение на тези по фактури № 1751 и № 1762, които са транспортирани от [фирма], за което е представена фактура № [ЕГН]/31.05.2010 г. за извършен транспорт. От фактурите за покупки е установено, че предходен доставчик по фактура № 1751/28.05.10 г. е [фирма], а по останалите фактури предходен доставчик е [фирма]. От справката за закупени горива е установено, че са доставяни в бази на клиентите.

Фактура № 1468/25.01.2010 г. липсва в административната преписка и не е представена от жалбоподателя, въпреки изричното указание на съда.

По отношение на доставчика [фирма], с ЕИК[ЕИК]

Дружеството е издало на жалбоподателя 4 фактури, изброени в мотивите на РД, с начислен ДДС общо в размер на 36 582,84 лв. и предмет на доставките стоки - дизелово гориво. Сумите по фактурите са заплатени по банков и по касов път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им. В сумите по фактурите е включен транспорт.

При насрещната проверка управителят на доставчика е декларирал, че горивата са от внос и за превоза е ползван външен транспорт. Представени са инвойс фактури, издадени от "R. I. of K." Г., и международни товарителници с дати от м.03.2010 г. Доставките от [фирма] към жалбоподателя са извършени през м.04.2010 г. Общото количество фактурирани горива е 113400 л. Не е установено къде е съхранявано горивото след внасянето му от Г. и преди предаването му на жалбоподателя. Не са установени мястото на предаване на горивото, превозното средство и лицата, които са го приели и предали.

Към делото е приложен РА, издаден на [фирма] и Дневник за продажбите, от които се установява, че процесните фактури са отразени в счетоводството на доставчика.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Дружеството е издало на жалбоподателя фактура № [ЕГН]/21.06.2009 г. с начислен ДДС 7 067,70 лв. и предмет на доставката стоки - бензин А95 Е5 и дизелово гориво Е5. Сумата е заплатена по банков път. Фактурата и плащането са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеца на издаването ѝ. В сумата не е включен транспорт. Жалбоподателят декларира, че горивата са транспортирани с негов транспорт, но не представя съпътстващи документи.

Управителят на доставчика [фирма] посочва предходен доставчик [фирма]. Според обясненията на управителя дружеството не притежава собствени бази за съхранение на горива. Натоварването на стоките е от наливна естакада в [фирма], като транспортът е за сметка на клиента. Доставките се осъществяват въз основа на заявки от клиентите, които заявки се препращат към [фирма]. Заявките следва да съдържат видове и количества на горива, които ще се превозват, ЕГН на шофьора, номер на талона и регистрационен номер на влекача. Заявки за горивата, фактурирани от [фирма] на жалбоподателя, както и от [фирма] на [фирма] не са

представени.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Дружеството е издало на жалбоподателя фактура №[ЕИК]/29.05.2010 г. с начислен ДДС 8 099,08 лв. и предмет на доставката стоки- дизелово гориво. Сумата е заплатена по касов път. Фактурата и плащането са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеца на издаването ѝ. Според представената от жалбоподателя справка транспортът на горивото е извършен от доставчика. Нито жалбоподателя, нито доставчика представят документи за транспортното средство, мястото на предаване, лицата, които са предали и приели горивото.

Към делото е приложен РА, издаден на [фирма] и Дневник за продажбите, от които се установява, че процесната фактура е отразена в счетоводството на доставчика.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Дружеството е издало на жалбоподателя фактура № 112/08.04.2010 г. с предмет на доставката „наем съгласно договор”, със стойност 20 000,00 лв. и ДДС 4 000,00 лв. Сумата е заплатена по банков път. Фактурата и плащането са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеца на издаването ѝ.

Представени са договор за наем от 01.10.2009 г. на транспортно средство „М.” и договор за наем от 01.10.2009 г. на цистерна „Р.”, сключени между жалбоподател като наемател и [фирма] като наемодател, съгласно, които се дължи месечна наемна цена от 5000,00 лв. без ДДС по всеки един от сключените договори. Общата сума, която следва да бъде помесечно заплащана от наемателя е 12 000,00 лв.

Органите по приходите са установили, че представената от наемодателя фактура не може да бъде свързана с представените договори, тъй като тя е издадена преди сключване на договорите.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК 17515810

Дружеството е издало на жалбоподателя 10 бр. фактури, изброени в мотивите на РД, с начислен ДДС общо 25 776,04 лв. и предмет на доставките покупка на стоки. Сумите по фактурите са заплатени по банков път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им. В сумите по фактурите не е включен транспорт. Жалбоподателят декларира, че горивата са транспортирани с негов транспорт, но не представя съпътстващи документи.

При насрещната проверка доставчикът представя фактури от предходни доставчици [фирма] и „С. петролиум Е.. Декларира, че притежава собствена газбензиностанция, автомивка, складова база с подземни цистерни, находящи се в [населено място], [жк], [улица]. Притежава специален автомобил - цистерна за превоз на опасни товари. Не са представени доказателства за приемане-предаване на горивата по издадените фактури - от къде са натоварени, къде са разтоварени, от кого са получени.

При преценка на събраните доказателства, органите по приходите са установили, че не са представени доказателства от които да се установи фактическо предаване на горивата по издадените от [фирма] към жалбоподателя фактури. От това са направили извод, че реални доставки по фактурите, издадени на ревизираното лице от [фирма], не са осъществени.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Дружеството е издало на жалбоподателя фактура 4662/30.01.2010 г. с начислен ДДС 2 119,46 лв. и предмет на доставката горива. Сумата е заплатена по банков път. Фактурата и плащането са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеца на издаването ѝ.

При насрещната проверка доставчикът не представя доказателства.

Жалбоподателят декларира, че горивото е доставено с транспорт на доставчика и за 4800 кг. е извършена продажба на [фирма]. Разликата от 2298 кг. към 31.05.2010 г. – последния ревизиран период, не е реализирана. Тъй като жалбоподателят не притежава складови бази, нито цистерни за съхранение на горивото, органите по приходите са приели, че не е ясно къде се е съхранявало нереализираното количество гориво. Получателят [фирма] в хода на извършената насрещна проверка също не представя доказателства относно начина на транспортиране на горивото. Органите по приходите са достигнали са до извода, че реална доставка по издадената фактура не е осъществена.

Въпреки разпореждането на съда, фактурите не са представени нито с административната преписка, нито от жалбоподателя.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Доставката не е обсъждана в решението на директора на ДОДОП.

Дружеството е издало на жалбоподателя 3 бр. фактури с обща стойност 102 194,98 лв. и начислен ДДС 17 032,50 лв. Сумите по фактурите са заплатени по банков път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им.

Според представената от жалбоподателя справка транспортът на горивото е извършен от доставчика. Нито жалбоподателят, нито доставчикът представят документи за транспортното средство, мястото на предаване, лицата, които са предали и приели горивото.

Жалбоподателят твърди, че част от горивото е продадено на [фирма] и на [фирма], като е останала малка нереализирана част от 2,42т. При насрещните проверки получателите са посочили, че горивото е доставено с транспорт на жалбоподателя, но не представят доказателства. Тъй като жалбоподателят не притежава складови бази, нито цистерни за съхранение на горивото, органите по приходите в РД са приели, че не е ясно къде се е съхранявало нереализираното количество гориво, както и не може да се установи последваща реализация на горивото.

Фактурите липсват по делото. Въпреки разпореждането на съда, те не са представени нито с административната преписка, нито от жалбоподателя.

По отношение на доставчика [фирма] с ЕИК[ЕИК]

Доставката не е обсъждана в решението на директора на ДОДОП.

Дружеството е издало на жалбоподателя 3 бр. фактури с обща стойност 90 195,60 лв. и начислен ДДС 15 032,60 лв. Сумите по фактурите са заплатени по банков път. Фактурите и плащанията са отразени по съответните счетоводни сметки и са включени в дневника за покупки в месеците на издаването им.

Предмет на доставките е газ пропан бутан. Жалбоподателят декларира, че горивото е доставено с негов транспорт и към последния ревизиран период е било налично. Експретизата също установява наличие по счетоводни данни на 34,44 тона пропан бутан към края на ревизирания период. Тъй като жалбоподателят не притежава складови бази, нито цистерни за съхранение на горивото, органите по приходите в РД са приели, че не е ясно къде се е съхранявало горивото.

Фактурите липсват по делото. Въпреки разпореждането на съда, те не са представени нито с административната преписка, нито от жалбоподателя.

Правни изводи:

Р. акт е издаден от органа, определен в З., в изпълнение на компетентността му по чл.119, ал.3, т.1 от ДОПК.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Обстоятелството, че доставките от [фирма] и [фирма] не са обсъждани от директора на ДОДОП не е съществено процесуално нарушение, доколкото то не влияе на крайния резултат и не нарушава правото на защита на жалбоподателя. Директорът на ДОДОП се е произнесъл по цялото оспорване като е потвърдил РА в оспорената пред него част. Жалбоподателят не е представил доказателства пред директора на ДОДОП, нито пред съда, които да не са били обсъдени в резизионното производство,

Р. акт, в оспорената му част, е в съответствие с материалноправните разпоредби на закона и с целта му.

Основната предпоставка за възникване право на данъчен кредит е наличието на доставка (данъчно събитие) по смисъла на чл.6 и чл.8 от ЗДДС. В тежест на задълженото лице е да докаже наличието на кумулативните условия по чл.69 и следващите за упражняване право на приспадане на данъчен кредит, съответно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Издаването на фактури и разплащането по тях, както и правилното счетоводно отчитане не доказват реалност на доставките. При пълно и главно доказване жалбоподателят следва да установи, че собствеността върху стоките, предмет на фактурите, действително му е прехвърлена като докаже всички относими обстоятелства – индивидуализация в достатъчна степен на стоката, произход на стоката, място на предаване на стоката, транспорт, последваща реализация и др.

Предметът на всички фактурирани доставки – течни горива в значителни количества, и необходимостта от специализиран транспорт и специални условия за съхранението им, предполага наличието на документални следи за

мястото на предаването на горивата, вида и номера на транспортното средство, лицата, които са ги предали и приели, както и за мястото на съхранението им. Не се установи и последваща продажба на фактурираните горива с надлежните писмени доказателства. Счетоводните записвания относно заприходени и изписани количества горива не установява реалност на доставките.

Отделно от това по отношение на доставките, за които липсват фактури, също не е налице право на приспадане на данъчен кредит по аргумент от чл.71, т.1 от ЗДДС, тъй като фактурата с необходимото съдържание по чл.114 от ЗДДС е задължително условие за упражняването на това право.

Факти, установени по отношение на доставчиците в други ревизионни производства, не се приемат за доказани a priori в настоящото производство. Представените ревизионни актове са неотнормирани в това производство, тъй като изводите на органите по приходите в други ревизионни производства не се ползват с обвързваща доказателствена сила в настоящото производство. Съгласно преюдициално заключение на Съда на Европейския съюз по дело C-643/2011г. ([фирма]) на получателя по фактурата може да се откаже право на приспадане на данъчен кредит по съображения за липса на реално извършена доставка, независимо, че в съставен на доставчика ревизионен акт по същата фактура не е направена корекция на декларирания ДДС.

По посочените фактури не се установиха реални доставки, поради което правилно е отказано правото на данъчен кредит. Липсата на реалност на доставките изключва добросъвестността на жалбоподателя.

Основавайки се на горното, съдът споделя изводите на ревизиращия и на решаващия орган, че право на данъчен кредит следва да бъде отказано. Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Разноски:

Предвид изхода на делото на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение на основание чл.161, ал.1 от ДОПК. Материалният интерес по делото е в размер на 984 036,61 лв.

Жалбоподателят дължи на ответника възнаграждение за процесуален представител за тази инстанция в размер на минималното възнаграждение по чл.8, ал.1, т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 13 370,36 лева.

На основание чл.226, ал.3 от АПК съдът следва да се поризнесе и по разноските по адм.д. №10130/2015г. по описа на ВАС, образувано по касационна жалба на директора на ДОДОП. Съобразно изхода на спора пред ВАС разноските да в тежест на [фирма] , който следва да заплати на ДОДОП възнаграждение за процесуален представител за тази инстанция в размер на минималното възнаграждение по чл.8, ал.1, т.5 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 13 370,36 лева.

Воден от горното и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд София – град, I отделение, 38-и състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], срещу Ревизионен акт № 21910009203 / 12.12.2011г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП С., в частта му на установения резултат по Закона за данъка върху добавената стойност за данъчни периоди от 01.06.2009г. до 31.05.2010г., потвърден с Решение №1306/04.06.2012 г. на Директор Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при ЦУ на НАП възнаграждение за процесуален представител в размер на 13 370,36 лева за настоящото производство.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” - С. при ЦУ на НАП възнаграждение за процесуален представител в размер на 13 370,36 лева за производството по адм.д.№10130/2015г. по описа на Върховния административен съд.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: